

Serbest Mustezad Uzun Yolculuklar

— mecâzî · 30 Ekim 2012

I
uzun yolculuklar istiyorum.
karanlığın bir ucundan;
karanlığın
o kendini görmez,
o kendini bilmez bataklığından
sıyrılıp ışığın –pek de sonsuz olmasa da-
“gönül ferahlatıcı”
dedikleri “nûr”un makâmına
keşfe çıkmak istiyorum.
ancak; bu yolculuk çabucak bitmesin
“aydınlığın yolunda ne tür engel aşmalı?
değer mi böylesi bir mâcerâyâ?”
bilmek istiyorum.
olur da
dönmek isterim
adına
“kara toprak”
denen yuvaya.
şu çâresiz, şu umîdsiz, şu kör kalan rûhum
sonsuz olduğuna
pek çok inandığım bu karanlık diyârına
dönmek isteyecek olsa...
işte sırf bu yüzden
upuzun yolculuklar istiyorum.

II
ben uzun yolculuklar istiyorum.
ölüm gibi
“hıh” diye gitmek de istemem.
hele dünyâ gözüyle son nefesi
ölmeye pek hâzır olmadan veremem.
sâniyeler gün
dakîkalar hafta
sâ’atler ay

günler yıl olsun istiyorum.
zamânla oynayayım,
mekânla kaynayayım;
sonra sil baştan
devâm edeyim;
bileyim her geçen dakîkaların
ayrı ayrı kıymetini;
böylece üç beş günün cihânını ben
yıllar boyunca seyredeyim
istiyorum.
ben, işte sırf bu yüzden
çok uzun yolculuklar istiyorum.

III

neden ben uzun yolculuklar istiyorum,
biliyor muydunuz?
çünkü dünyâyı
sâdece zihnimde düşlemekle değil
gözümün gördüğü,
'aklımın sezinlediği
tümü gerçekliğiyle görmeliyim;
bu keyfi tatmalıyım; 'ârsızca sürmeliyim
diyorum.
bütün benliğimle gezmeliyim;
karavanlar misâli tozmalıyım;
"nedir sırrı böyle dünyânın?"
bu sırrı çözmeliyim
diyorum.
"cevher içinde böyle yüzen başka yer mi var?"
sırf bunu bilmek için;
sırf bu yüzden
hayli uzun yolculuklar istiyorum.
ankara'dan başlayıp da ankara'ya;
hiroşima'dan başlayıp hiroşima'ya;
moskova'dan başlayıp da moskova'ya;
hawaii'den çıkalım, tâ hawaii'ye;
oslo'dan çıkalım, tâ ki oslo'ya;
bu kadar çok dolaşmak istiyorum.
ondan

epeyce uzun yolculuklar isteyişim.

IV

belki sâdece birkaç kıpırtılar
bi'kaç hareketler olur diye
-hareket etmeyen hayâtımda-
uzun yolculuklar istiyorum.
olamaz mı?

V

hayır, hayır! çok uzun yolculuklar istiyorum.
hem öyle böyle değil.
hayât yolculuk etmek için dahî kısadır
hele ki
uzun uzun, hareketsiz yaşanmıyor.
muhakkak seyâhat etmeliyiz.
ayaklarımız hem niçin var? işte bunun.
hâl böyleyken...
kimseler niye şukretmiyor bu ni'met için?
gezelim, arkadaşlarım, gezelim.
gezelim,
görelim.
("mefâ'ilun fe'ilâtun mefâ'ilun fe'ilun" ve "mef'ûlu fâ'ilâtu mefâ'îlu fâ'ilun" kalıplarının çeşitli sûretlerde bölünmüş hâlleriyle yazılmıştır.)